

Uczniowie zdobywają czołowe miejsca na olimpiadach przedmiotowych w kraju i za granicą, bez trudności dostają się na wyższe uczelnie, a absolwenci zajmują odpowiedzialne stanowiska zawodowe.

Wielkie znaczenie w dziejach Szkoły miał 22 stycznia 1990 roku, kiedy z inicjatywy nauczycielskiej „Solidarności” i po przeprowadzonym uczniowskim referendum zapadła decyzja społeczności Liceum o zmianie Patrona na Stanisława Staszica. Zarządzenie Kuratora Oświaty i Wychowania w Warszawie w sprawie nadania Liceum imienia Stanisława Staszica zostało wydane 4 kwietnia 1990 roku. Podczas oficjalnej uroczystości poświęconej zmianie Patrona Liceum, która odbyła się 13 października 1990 roku z okazji Dnia Edukacji Narodowej, absolwenci Szkoły im. Stanisława Staszica przekazali na ręce dyrektora Ireny Krawczyk Sztandar szkolny ufundowany w 1922 roku.

2 października 1990 roku gościem Szkoły była Królowa Hiszpanii Zofia, która uroczystie otworzyła pracownię języka hiszpańskiego. Przy wejściu do klasy widnieje tablica upamiętniająca to wydarzenie.

Szkoła od wielu lat osiąga dobre wyniki pracy i znajduje się w gronie najlepszych warszawskich liceów. Przyczyniły się do tego sukcesy na olimpiadach przedmiotowych nie tylko z matematyki, fizyki, informatyki, ale także np. z języka angielskiego, języka niemieckiego, języka polskiego, historii, wiedzy o społeczeństwie, geografii. Szkoła stara się realizować treści programowe w ciekawy, nietypowy sposób, na przykład prowadząc trzy projekty edukacyjne.

Od 2002 roku wszystkie klasy pierwsze w ramach realizacji ekologicznej ścieżki edukacyjnej wyjeżdżały na warsztaty dydaktyczne do bazy naukowej SGGW znajdującej się w Rogowie koło Łodzi. W 4-letnim liceum warsztaty realizowane są w klasie drugiej. Zajęcia terenowe i wykłady prowadzone są przez nauczycieli akademickich tej uczelni. Uczniowie, oprócz zajęć teoretycznych, mają możliwość zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce. Warsztaty kończą się testem.

Od 2003 roku klasy drugie uczestniczyły w warsztatach humanistycznych zatytułowanych: „Wilno – miasto Litwinów i Polaków. Historia narodów i ich rola

w Unii Europejskiej”. W 4-letnim liceum warsztaty organizowane są w klasie trzeciej. Zajęcia literacko-historyczne odbywają się w Wilnie, a przygotowywane są przed wyjazdem na lekcjach historii i języka polskiego. Każda klasa kończy pobyt w Wilnie prezentacją spektaklu wykorzystującego twórczość poetów związanych z Wileńszczyzną. Spektakl prezentowany jest również na szkolnej scenie, a zaproszeni goście to rodzice, nauczyciele i uczniowie innych klas.

Historyczny Sztandar Szkoły

Od 2007 roku klasy maturalne uczestniczą w warsztatach humanistycznych w Krakowie zatytułowanych: „Kraków – świadkiem historii i skarbnicą kultury polskiej. Auschwitz-Birkenau – świadectwem epoki pieców...”. W ten sposób uczniowie ostatniej klasy Liceum realizują tematy z języka polskiego i historii m. in. „Kraków – miasto wielu kultur”, „Architektoniczne zabytki kultury polskiej świadkami przełomowych wydarzeń historycznych”.

W szkole od 1995 roku funkcjonuje innowacja programowa z informatyki.

Od 2004 roku Liceum należy do Towarzystwa Szkół Twórczych i Mazowieckiego Stowarzyszenia na rzecz Uzdolnionych. Na terenie Szkoły działa kilkanaście kół przedmiotowych i zainteresowań zorganizowanych zgodnie z potrzebami zgłaszanymi przez uczniów. W ramach zajęć pozalekcyjnych mogą oni uczyć się łaciny, doskonalić umiejętności gry w brydża sportowego, uczestniczyć w zajęciach szkolnego chóru, poznawać tajemnice fotografowania, dyskutować na zajęciach z etyki, grać w piłkę siatkową, koszykówkę, pogłębiać wiedzę z biologii, chemii, fizyki, matematyki, informatyki.

Różnorodność zajęć przeczy opinii o jednostronności potrzeb i zainteresowań uczniów Liceum. Uczestniczenie w zajęciach humanistycznych różnego typu pozostawia trwałe ślady.

W szkole od 2017 roku działa SZTOS - Samodzielny Zespół Teatralny Organizowany w Staszicu, który powstał z inicjatywy absolwenta Łukasza Czyży, studenta Wydziału Wokalno-Aktorskiego w Akademii Muzycznej w Łodzi. Pod jego kierunkiem uczniowie i absolwenci wystawiają kolejne spektakle i organizują koncerty musicalowe. Spektakle przygotowywane przez SZTOS mają oddźwięk w mediach, a uczniowie odnieśli już sukcesy na międzyszkolnych konkursach teatralnych oraz konkursach piosenki.

Opisywaniem życia społeczności uczniowskiej zajmuje się wydawany od 1995 roku i redagowany przez uczniów „Staszic Kurier”, którego łamy dostępne są dla wszystkich pragnących zasmakować dziennikarstwa.

Istotny wpływ na życie Szkoły ma wzorowo funkcjonujący Samorząd Uczniowski. Koordynuje on realizację wszystkich inicjatyw kulturalnych i sportowych zgłaszanych przez uczniów. Do tradycji należy np. organizacja corocznych szkolnych balów kostiumowych w rocznicę utworzenia Szkoły.

W Liceum skupiającym młodzież uzdolnioną matematycznie duże znaczenie ma edukacja kulturalna i wychowanie obywatelskie, dlatego często organizowane są spotkania z ludźmi kultury i politykami. Istotnym ułatwieniem jest lokalizacja Szkoły w centrum stolicy. Wielu uczniów co roku uczestniczy w organizowaniu Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Na uwagę zasługuje udział młodzieży w wolontariacie na rzecz podopiecznych szkół specjalnych, działa Szkolne Koło Caritas i Koło Wolontariatu i Aktywnej Troski „Kwiat”. Koła organizują akcje charytatywne i kiermasze na terenie szkoły, a także włączają się w działania innych organizacji charytatywnych.

Co roku, od 33 lat, wiosną w „Staszicu” odbywa się Festiwal Poezji Współczesnej dla młodzieży szkół licealnych Warszawy. Wśród laureatów festiwalu jest wielu uczniów naszej Szkoły.

W czerwcu odbywają się trzy ważne imprezy – Dzień Sportu, Dzień Inspiracji i Dzień Wycieczek.

XIV Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica

**Szkoła przygotowuje każdego ucznia do
życia zawodowego i społecznego oraz
odpowiedzialnego korzystania z wolności.
Na tym polega nasza misja.**

ul. Nowowiejska 37a

02-010 Warszawa

tel. 22 825 13 25

fax 22 825 68 99

e-mail: szkola@staszic.waw.pl

www.staszic.waw.pl

20 lipca 1905 roku na zebraniu ogólnym Stowarzyszenia Techników w Warszawie jego członkowie „powzięli (...) doniosłą uchwałę założenia wzorowej uczelni”. Głównym inicjatorem tego przedsięwzięcia był inż. Piotr Drzewiecki, prezes Rady Stowarzyszenia. Dzięki ofiarności członków Stowarzyszenia oraz zaangażowaniu społeczeństwa otwarcie Szkoły Realnej im. Stanisława Staszica nastąpiło już 16 stycznia 1906 roku. Była to prywatna szkoła dla chłopców. Wybór patrona Szkoły nie był przypadkowy – 20 stycznia 1906 roku mijała 80. rocznica Jego śmierci.

Przychylając się do inicjatywy społecznej, władza carska zgodziła się wyjątkowo, aby językiem wykładowym w Szkole był język polski, jedynie historii i geografii uczono po rosyjsku. Od początku istnienia Szkoły stawiano uczniom wysokie wymagania.

W latach 1906 – 1927 dyrektorem Szkoły był Jan Zydler – wybitny matematyk, autor cenionego do dzisiaj podręcznika geometrii. Zarządzał szkołą z przerwą w roku szkolnym 1913/1914. Funkcję dyrektora pełnili kolejno: Adam Kudelski, Zdzisław Rudzki i Władysław Sawicki.

W 1916 roku, w czasie pierwszej wojny światowej, zgodnie z wymaganiami niemieckiego okupanta Szkołę przekształcono w ośmioklasowe gimnazjum filologiczne. Rok szkolny 1916/1917 zaczął się z niewielkim opóźnieniem – 16 września, ale już w nowym gmachu szkolnym przy ulicy Polnej. Po odwołaniu w 1927 roku Jana Zydlera dyrektorem szkoły został Rajmund Małczyński, a następnie Otton Kuczewski.

Uczniowie przedwojennego „Staszica” (1921r.)

Plakat jubileuszowy na 100-lecie Szkoły

W 1918 roku Szkoła została upaństwowiona (jeszcze przed odzyskaniem niepodległości).

Zgodnie z projektem nowego ustroju szkolnego, uchwalonym przez Sejm 11 marca 1932 roku, placówka edukacyjna została przekształcona od roku szkolnego 1934/1935 w czteroletnie gimnazjum i dwuletnie liceum.

W czasie II wojny światowej Szkoła – podobnie jak wiele innych szkół średnich – organizowała tajne komplety w dwóch profilach – humanistycznym i matematyczno-fizycznym. W ich przygotowanie, podczas choroby dyrektora Kuczewskiego, najbardziej zaangażował się nauczyciel historii Adam Markowski, który tajnemu nauczaniu poświęcił dużo czasu i energii aż do końca wojny.

W wyniku przeprowadzanych tajnych egzaminów maturalnych świadectwa dojrzałości otrzymało co najmniej 215 osób. Ostatnie matury czasów wojny odbyły się w lipcu 1944 roku.

W Szkole od 1911 roku istniała 16. Warszawska Drużyna Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, która odegrała ważną rolę w dziejach Szkoły i ofiarnie włączyła się do walki z okupantem. Wśród 240 wychowanków poległych w obydwu wojnach światowych było 109 harcerzy. Tablica ku czci poległych została odsłonięta w kościele św. Jacka w październiku 1968 roku.

Po wyzwoleniu Warszawy spod okupacji niemieckiej nauka w „Staszicu” została wznowiona w marcu 1945 roku. Ponieważ gmach Szkoły przy ulicy Polnej (później Noakowskiego 6) został po Powstaniu Warszawskim spalony przez Niemców, Szkoła często

przenosiła się do zastępczych budynków - między innymi przez pewien czas gościła w murach „Słowackiego” przy ulicy Wawelskiej.

Powrót do odbudowanego gmachu szkolnego nastąpił w styczniu 1949 roku – niestety – nie na długo.

Szkolny bal kostiumowy

W roku 1950 Kurator Okręgu Szkolnego Warszawskiego wystąpił do Ministerstwa Oświaty o zlikwidowanie Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej stopnia licealnego im. Stanisława Staszica (uprzednio wstrzymano już zapisy do klasy IX). Swoją decyzję motywował tym, że ze względu na koszty administracyjne nieekonomiczne będzie zachowanie jedynie dwóch klas i postawił wniosek o połączenie Liceum ze Szkołą Podstawową TPD nr 2. Twierdził również, że niewskazane jest utrzymywanie obok placówki świeckiej szkoły z nauką religii. 4 września 1950 roku minister oświaty podpisał decyzję o „zwinięciu” (dosłownie) Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej stopnia licealnego im. Stanisława Staszica w Warszawie z ważnością od 31 lipca 1950 roku. Szkoła wydała 37 rocznikom maturalnym 1178 świadectw dojrzałości.

W roku szkolnym 1950/1951 do nowo powstałej szkoły świeckiej zostały dołączone trzy klasy jedenaste i jedna dziesiąta ze zlikwidowanego Liceum im. Stanisława Staszica.

Rok szkolny 1950/1951 został przyjęty za początek powstania nowej, pełnej, jedenastoletniej szkoły. W tym okresie funkcję dyrektora sprawował Otton Kuczewski, a jego zastępcą był Stanisław Mościcki. Od września 1953 roku Szkołą kierował Józef Wojciechowski.

Nadanie Liceum imienia Klementa Gottwalda 23 listopada 1953 roku wiązało się z dotacjami społeczeństwa czechosłowackiego na budowę nowego gmachu.

W roku szkolnym 1957/1958 nastąpiła zmiana nazwy szkoły z TPD nr 2 na Szkołę Podstawową i XIV Liceum Ogólnokształcące im. Klementa Gottwalda.

W 1968 roku władze oświatowe wydały zgodę na utworzenie w Szkole klas matematycznych eksperymentalnych dla młodzieży utalentowanej w kierunkach przedmiotów ścisłych. Projekt nauczania został opracowany przez znanego polskiego matematyka profesora Uniwersytetu Warszawskiego – Stanisława Mazura. Celem prowadzonego eksperymentu było stworzenie warunków do rozwijania matematycznych uzdolnień młodzieży. Służyło temu opracowanie rozszerzonego programu nauczania matematyki i zapewnienie wykwalifikowanej kadry z Instytutu Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego. Eksperyment zakończył się sukcesem i do dzisiaj funkcjonują z powodzeniem klasy matematyczne. Autorski program nauczania matematyki opracowali i realizują nauczyciele akademicy Instytutu Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1969 roku obowiązki dyrektora przejęła, pełniąc od 1953 roku funkcję zastępcy, Irena Krawczyk.

W efekcie wspomnianego eksperymentu XIV Liceum Ogólnokształcące im. Klementa Gottwalda, od kwietnia 1990 roku noszące imię Stanisława Staszica, może poszczycić się licznymi sukcesami.

Pokaz na lekcji fizyki